

32003R1335

L 187/16

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

26.7.2003

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1335/2003**z dnia 25 lipca 2003 r.****zmieniające rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

przepisów prawa celnego i rolnego ⁽⁴⁾ lub c) kwota danych należności celnych wynosi 500 000 EUR lub więcej.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

(4) Jednakże nie ma potrzeby istnienia obowiązku przekazania dokumentacji Komisji, jeżeli Komisja przyjęła już decyzję w sprawie przypadku porównywalnego pod względem faktycznym i prawnym, ponieważ Państwa Członkowskie mogą oprzeć własną decyzję końcową na ostatniej decyzji Komisji, porównywalnej pod względem faktycznym i prawnym.

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽¹⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2700/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾, w szczególności jego art. 247 i 247a,(5) Dlatego też należy odpowiednio zmienić rozporządzenie Komisji (WE) nr 2454/93 ⁽⁵⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 881/2003 ⁽⁶⁾.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 220 ust. 2 lit. b) i art. 239 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny stanowią, że w niektórych przypadkach należności celne przywozowe lub wywozowe nie są księgowane retrospektywnie lub mogą podlegać zwrotowi lub umorzeniu do celów sprawiedliwości.

(6) Komitet Kodeksu Celnego nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego. Dlatego też Komisja przesłała Radzie wniosek w sprawie tych środków. Ponieważ Rada nie przyjęła decyzji przed upływem terminu ustanowionego w art. 6 ust. 5 decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽⁷⁾, przyjęcie wspomnianych środków należy do Komisji,(2) Na mocy art. 8 decyzji Rady 2000/597/WE, Euratom z dnia 29 września 2000 r. w sprawie systemu środków własnych Wspólnot Europejskich ⁽³⁾ Państwa Członkowskie są przede wszystkim odpowiedzialne za pobieranie tradycyjnych środków własnych, głównie Państwom Członkowskim należy pozostawić decyzję, czy należności celne przywozowe lub należności celne wywozowe będą następnie księgowane na mocy art. 220 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 lub czy będą podlegać zwrotowi lub umorzeniu na mocy art. 239 tego rozporządzenia.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 2454/93 wprowadza się następujące zmiany:

(3) Jednakże w celu zapewnienia jednolitego traktowania podmiotów gospodarczych i ochrony interesów finansowych Wspólnot, obowiązek przekazania dokumentacji Komisji w celu podjęcia decyzji powinien być utrzymany, jeżeli Państwa Członkowskie uważają, że decyzja powinna być korzystna lub jeżeli a) przywoływany jest błąd lub uchybienie po stronie Komisji lub b) okoliczności danego przypadku są związane z dochodzeniem Wspólnoty prowadzonym na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi Państw Członkowskich i współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania

1. W art. 869 wprowadza się następujące zmiany:

a) litera b) otrzymuje brzmienie:

„b) w przypadkach, w których uznają one, że warunki określone w art. 220 ust. 2 lit. b) Kodeksu zostały spełnione, z wyjątkiem tych, na których dokumentację należy przekazać Komisji zgodnie z art. 871. Jednakże tam gdzie stosuje się art. 871 ust. 2 tiret drugie, organy celne nie mogą podjąć decyzji uchylającej księgowanie przedmiotowych należności do czasu zakończenia procedury wszczętej zgodnie z art. 871–876.”;

b) skreśla się lit. c);

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 311 z 12.12.2000, str. 17.⁽³⁾ Dz.U. L 253 z 7.10.2000, str. 42.⁽⁴⁾ Dz.U. L 82 z 22.3.1997, str. 1.⁽⁵⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1.⁽⁶⁾ Dz.U. L 134 z 29.5.2003, str. 1.⁽⁷⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

c) dodaje się dwa akapity w brzmieniu:

„W przypadku gdy złożony jest wniosek o zwrot lub umorzenie na mocy art. 236 Kodeksu, wraz z art. 220 ust. 2 lit. b) Kodeksu, lit. b) akapit pierwszy tego artykułu oraz art. 871-876 stosuje się *mutatis mutandis*.

Do celów stosowania powyższych przepisów Państwa Członkowskie udzielają sobie wzajemnej pomocy, w szczególności w przypadku gdy dotyczy to błędu organów celnych Państwa Członkowskiego innego niż Państwo Członkowskie odpowiedzialne za podjęcie decyzji.”

2. Artykuły 870-872 otrzymują brzmienie

„Artykuł 870

1. Każde Państwo Członkowskie posiada, do dyspozycji Komisji, wykaz przypadków, w których stosowane były następujące przepisy:

- artykuł 869 lit. a),
- artykuł 236 Kodeksu wraz z art. 220 ust. 2 lit. b) Kodeksu, jeżeli na mocy ust. 2 przekazanie nie jest wymagane,
- artykuł 869 lit. b), jeżeli na mocy ust. 2 przekazanie nie jest wymagane.

2. Każde Państwo Członkowskie przekazuje Komisji wykaz przypadków, w których kwota niepobrana od zainteresowanego podmiotu w odniesieniu do jednej lub więcej operacji przywozu lub wywozu w wyniku pojedynczego błędu wynosi ponad 50 000 EUR, oraz stosowane były przepisy art. 236 Kodeksu wraz z art. 220 ust. 2 lit. b) Kodeksu lub art. 869 lit. b), podając krótkie streszczenie każdego przypadku. Przekazanie to następuje w pierwszym i trzecim kwartale każdego roku i dotyczy wszystkich przypadków, w których w poprzednim półroczu podjęto decyzję o nieksięgowaniu niepobraných należności celnych.

Artykuł 871

1. Organ celny przekazuje sprawę do rozstrzygnięcia Komisji, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 872-876, w przypadku gdy uznaje, że zostały spełnione warunki ustanowione w art. 220 ust. 2 lit. b) Kodeksu:

- uznaje, że Komisja popełniła błąd w rozumieniu art. 220 ust. 2 lit. b) Kodeksu,
- okoliczności przypadku są związane z wynikami dochodzenia Wspólnoty przeprowadzonego na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi Państw Członkowskich i współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i

rolnego (*) lub na mocy jakichkolwiek innych przepisów prawodawstwa wspólnotowego lub umowy zawartej przez Wspólnotę z krajem lub grupą krajów, w której przewidziane jest przeprowadzenie takich dochodzeń przez Wspólnotę, lub

- kwota niepobrana od zainteresowanego podmiotu w odniesieniu do jednej lub więcej operacji przywozu lub wywozu w wyniku pojedynczego błędu wynosi 500 000 EUR lub więcej.

2. Jednakże przypadki określone w ust. 1 nie są przekazywane, jeżeli:

- Komisja już przyjęła decyzję, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 872-876, w sprawie przypadku dotyczącego kwestii porównywalnych pod względem faktycznym i prawnym,
- Komisja rozpatruje już przypadek, którego dotyczą kwestie porównywalne pod względem faktycznym i prawnym.

3. Dokumentacja przedłożona Komisji zawiera wszystkie informacje wymagane w celu pełnego rozpatrzenia. Zawiera ono szczegółowe informacje o zachowaniu zainteresowanego podmiotu gospodarczego, w szczególności o jego zawodowym doświadczeniu, dobrej wierze i staranności. Do oceny tej dołącza się wszystkie informacje, które mogą dowodzić, że podmiot działał w dobrej wierze. Dokumentacja zawiera również oświadczenie, podpisane przez wnioskodawcę, o zwrot lub umorzenie, w którym potwierdza, że zapoznał się z dokumentacją oraz stwierdza, że nie ma nic do dodania lub wymienia wszystkie informacje uzupełniające, które jego zdaniem powinny zostać zawarte w dokumentacji.

4. Z chwilą otrzymania dokumentacji Komisja odpowiednio informuje o tym dane Państwo Członkowskie.

5. Jeżeli okazuje się, że informacje dostarczone przez Państwo Członkowskie nie są wystarczające do podjęcia decyzji w sprawie danego przypadku z pełną znajomością stanu faktycznego, Komisja może zażądać dostarczenia informacji uzupełniających.

6. Jeżeli zachodzi jedna z następujących sytuacji, Komisja zwraca dokumentację organowi celnemu, a procedurę określoną w art. 872-876 uważa się za nigdy niewszczętą:

- z dokumentacji wynika, że istnieje rozbieżność między organem celnym, który przekazał dokumentację, a osobą, która podpisała oświadczenie, określone w ust. 3, dotycząca przedstawienia stanu faktycznego,
- dokumentacja jest wyraźnie niekompletna, ponieważ nie zawiera niczego, co by uzasadniało rozpatrzenie sprawy przez Komisję,
- na mocy ust. 1 i 2 dokumentacja nie powinna zostać przekazana,

- istnienie długu celnego nie zostało stwierdzone,
- w trakcie rozpatrywania dokumentacji Komisji przekazana została przez organ celny nowa informacja dotycząca dokumentacji, o charakterze mogącym znacząco zmienić stan faktyczny lub ocenę prawną.

Artykuł 872

Komisja przesyła Państwom Członkowskim kopię dokumentacji określonej w art. 871 ust. 3 w terminie 15 dni od jej otrzymania.

Rozpatrzenie przedmiotowego przypadku jest jak najszybciej włączane do porządku dziennego posiedzenia grupy ekspertów, przewidzianego w art. 873.

(*) Dz.U. L 82 z 22.3.1997, str. 1.”

3. Artykuły 873-875 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 873

Po konsultacji z grupą ekspertów złożoną z przedstawicieli wszystkich Państw Członkowskich zebranych w ramach komitetu w celu rozpatrzenia danego przypadku Komisja podejmuje decyzję o tym, czy rozpatrywane okoliczności pozwalają na nieksięgowanie danych należności celnych.

Decyzja zostaje podjęta w terminie dziewięciu miesięcy od dnia otrzymania przez Komisję dokumentacji określonej w art. 871 ust. 3. Jeżeli jednak w dokumentacji brakuje oświadczenia lub szczegółowej oceny zachowania podmiotu, określonych w art. 871 ust. 3, termin dziewięciu miesięcy liczy się dopiero od dnia otrzymania tych dokumentów przez Komisję. Komisja powiadamia organ celny i odpowiednio zainteresowaną osobę.

W przypadku gdy Komisja uznaje za konieczne zwrócić się do Państwa Członkowskiego o informacje uzupełniające w celu podjęcia decyzji, termin dziewięciu miesięcy przedłuża się o okres równy okresowi, jaki upływa od dnia wysłania przez Komisję wniosku o informacje uzupełniające do dnia otrzymania tych informacji. Komisja powiadamia zainteresowaną osobę o przedłużeniu procedury.

Jeżeli Komisja sama prowadzi dochodzenie w celu podjęcia decyzji, termin dziewięciu miesięcy może zostać przedłużony o okres niezbędny do zakończenia dochodzenia. Przedłużenie terminu nie może przekroczyć dziewięciu miesięcy. Komisja powiadamia organ celny i zainteresowaną osobę o datach rozpoczęcia i zakończenia dochodzenia.

Jeżeli Komisja poinformowała zainteresowaną osobę o swoich zastrzeżeniach zgodnie z art. 872a, termin dziewięciu miesięcy zostaje przedłużony o jeden miesiąc.

Artykuł 874

Dane Państwo Członkowskie jest jak najszybciej powiadamiane o decyzji określonej w art. 873, a w każdym przypadku w terminie jednego miesiąca od upływu terminu określonego w tym artykule.

Komisja powiadamia Państwa Członkowskie o przyjętych przez siebie decyzjach, w celu pomocy organom celnym w podjęciu decyzji w przypadkach dotyczących kwestii porównywalnych pod względem faktycznym i prawnym.

Artykuł 875

Jeżeli decyzja określona w art. 873 stanowi, że rozpatrywane okoliczności nie powodują konieczności zaksięgowania danych należności, Komisja może określić warunki, na których Państwa Członkowskie mogą powstrzymać się od księgowania po odprawie celnej w przypadkach, w których występują kwestie porównywalne pod względem faktycznym i prawnym.”

4. Artykuł 899 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 899

1. Jeżeli organ celny podejmujący decyzję ustala, że wniosek o dokonanie zwrotu lub umorzenia złożony mu na mocy art. 239 ust. 2 Kodeksu:

- jest uzasadniany powodami odpowiadającymi jednej z okoliczności określonych w art. 900-903, oraz jeżeli nie są one wynikiem oszustwa lub oczywistego zaniedbania ze strony zainteresowanej osoby, zwraca lub umarza kwotę danych należności celnych przywzowowych lub wywzowowych,
- jest uzasadniony powodami odpowiadającymi jednej z okoliczności określonych w art. 904, nie zwraca ani nie umarza kwoty danych należności celnych przywzowowych lub wywzowowych.

2. W pozostałych przypadkach, z wyjątkiem tych, w których dokumentacja musi zostać przedłożona Komisji na podstawie art. 905, organ celny podejmujący decyzję sam decyduje o przyznaniu zwrotu lub umorzeniu należności celnych przywzowowych lub wywzowowych, jeżeli zachodzi szczególna sytuacja wynikająca z okoliczności, w których zainteresowanej osobie nie można przypisać oszustwa lub oczywistego zaniedbania.

W przypadkach, do których stosuje się art. 905 ust. 2 tiret drugie, organy celne mogą podjąć decyzję o zezwoleniu na zwrot lub umorzenie danych należności dopiero po zakończeniu procedury wszczętej zgodnie z art. 906-909.

3. W rozumieniu art. 239 ust. 1 Kodeksu oraz niniejszego artykułu, »zainteresowana osoba« oznacza osobę lub osoby określone w art. 878 ust. 1 lub ich przedstawicieli oraz każdą osobę biorącą udział w dopełnianiu formalności celnych w odniesieniu do danych towarów lub osobę, która udzieliła instrukcji koniecznych w celu dopełnienia tych formalności.

4. W celu stosowania ust. 1 i 2 Państwa Członkowskie udzielają sobie wzajemnej pomocy, w szczególności, gdy dotyczy to błędów organów celnych Państwa Członkowskiego innego niż Państwo Członkowskie odpowiedzialne za podjęcie decyzji.”

5. Po art. 904 dodaje się art. 904 a w brzmieniu:

„Artykuł 904a

1. Jeżeli na mocy ust. 2 przekazanie nie jest wymagane, każde Państwo Członkowskie posiada do dyspozycji Komisji wykaz przypadków, w których stosowane były przepisy art. 899 ust. 2.

2. Każde Państwo Członkowskie przekazuje Komisji wykaz przypadków, w których zastosowało przepisy art. 899 ust. 2 i w których zwrócona lub umorzona kwota w odniesieniu do jednej lub więcej operacji związanych z przywozem lub wywozem w wyniku jednej szczególnej sytuacji wynosiła ponad 50 000 EUR, podając krótkie streszczenie każdego przypadku. Przekazanie informacji odbywa się w pierwszym i trzecim kwartale każdego roku w odniesieniu do wszystkich przypadków, w których w ciągu poprzedniego półrocza podjęto decyzję o zwrocie lub umorzeniu należności.”

6. Artykuły 905 i 906 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 905

1. Jeżeli wniosek o zwrot lub umorzenie złożony na mocy art. 239 ust. 2 Kodeksu jest poparty dowodami, które mogłyby stworzyć szczególną sytuację, wynikającą z okoliczności, w których zainteresowanej osobie nie można przypisać oszustwa ani oczywistego zaniedbania, Państwo Członkowskie, do którego należy organ celny podejmujący decyzje przekazuje sprawę Komisji do rozstrzygnięcia w ramach procedury przewidzianej w art. 906-909 jeżeli:

- organ ten uważa, że szczególna sytuacja jest wynikiem uchybienia Komisji w wypełnianiu swoich obowiązków,
- okoliczności przypadku związane są z wynikami dochodzenia prowadzonego przez Wspólnotę na mocy rozporządzenia (WE) nr 515/97 lub innych przepisów wspólnotowych lub umowy zawartej przez Wspólnotę z krajami lub grupami krajów, w której znajduje się postanowienie o prowadzeniu przez Wspólnotę takich dochodzeń, lub

- kwota, która może obciążać zainteresowaną osobę w odniesieniu do jednej lub większej ilości operacji przywozu lub wywozu, w wyniku jednej szczególnej sytuacji jest równa lub wynosi powyżej 500 000 EUR

Wyrazy »zainteresowana osoba« należy interpretować w taki sam sposób jak w art. 899.

2. Jednakże do przekazania określonego w ust. 1 nie dochodzi, jeżeli:

- Komisja już przyjęła decyzję zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 906-909 w sprawie przypadku, w którym występowały kwestie porównywalne pod względem faktycznym i prawnym,
- Komisja już rozpatruje przypadek, w którym występują kwestie porównywalne pod względem faktycznym i prawnym.

3. Dokumentacja przedłożona Komisji zawiera wszystkie informacje wymagane w celu pełnego rozpatrzenia. Zawiera ona szczegółowe informacje o zachowaniu zainteresowanego podmiotu gospodarczego, w szczególności o jego zawodowym doświadczeniu, dobrej wierze i staranności. Do oceny tej dołącza się wszystkie informacje, które mogą dowodzić, że podmiot działał w dobrej wierze. Dokumentacja zawiera również oświadczenie, podpisane przez wnioskodawcę, o zwrot lub umorzenie, w którym potwierdza, że zapoznał się z dokumentacją oraz stwierdza, że nie ma nic do dodania lub wymienia wszystkie informacje uzupełniające, które jego zdaniem powinny zostać zawarte w dokumentacji.

4. Z chwilą otrzymania dokumentacji Komisja odpowiednio informuje o tym dane Państwo Członkowskie.

5. Jeżeli okazuje się, że informacje dostarczone przez Państwo Członkowskie nie są wystarczające do podjęcia decyzji w sprawie danego przypadku z pełną znajomością stanu faktycznego, Komisja może zażądać dostarczenia informacji uzupełniających.

6. Jeżeli zachodzi jedna z następujących sytuacji, Komisja zwraca dokumentację administracji celnej, a procedurę określoną w art. 906-909 uważa się za nigdy niewszczętą:

- z dokumentacji wynika, że istnieje rozbieżność między organem celnym, który przekazał dokumentację, a osobą, która podpisała oświadczenie, określone w ust. 3, dotycząca przedstawienia stanu faktycznego,
- dokumentacja jest wyraźnie niekompletna, gdyż nie zawiera niczego, co by uzasadniało rozpatrzenie sprawy przez Komisję,
- zgodnie z ust. 1 i 2 dokumentacja nie powinna zostać przekazana,

- istnienie długu celnego nie zostało stwierdzone,
- w trakcie rozpatrywania dokumentacji Komisji przekazana została przez organ celny nowa informacja dotycząca dokumentacji, o charakterze mogącym znacząco zmienić stan faktyczny lub ocenę prawną.

Artykuł 906

Komisja przesyła Państwom Członkowskim egzemplarze dokumentacji określonej w art. 905 ust. 3 w terminie 15 dni od jej otrzymania.

Rozpatrzenie danego przypadku jest jak najszybciej włączane do porządku dziennego posiedzenia grupy ekspertów określonej w art. 873.”

7. Artykuły 907 i 908 otrzymują brzmienie

„Artykuł 907

Po konsultacji z grupą ekspertów, złożoną z przedstawicieli wszystkich Państw Członkowskich, zebranych w ramach komitetu w celu rozpatrzenia przedmiotowego przypadku, Komisja podejmuje decyzję o tym, czy rozpatrywane okoliczności uzasadniają zwrot lub umorzenie.

Decyzja zostaje podjęta w terminie dziewięciu miesięcy od dnia otrzymania przez Komisję dokumentacji określonej w art. 905 ust. 3. Jednakże jeżeli w dokumentacji brakuje oświadczenia lub szczegółowej oceny zachowania podmiotu, określonych w art. 905 ust. 3, termin dziewięciu miesięcy liczy się dopiero od dnia otrzymania tych dokumentów przez Komisję. Organ celny i zainteresowana osoba zostają odpowiednio powiadomione.

W przypadku gdy Komisja uznaje za konieczne zwrócić się do Państwa Członkowskiego o informacje uzupełniające w celu podjęcia decyzji, termin dziewięciu miesięcy przedłuża się o okres równy okresowi, jaki upływa od dnia wysłania przez Komisję wniosku o informacje uzupełniające do dnia otrzymania tych informacji. Zainteresowana osoba jest powiadamiana o przedłużeniu procedury.

W przypadku gdy Komisja sama prowadzi dochodzenie w celu podjęcia decyzji, termin dziewięciu miesięcy może zostać

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 lipca 2003 r.

przedłużony o okres niezbędny do zakończenia dochodzenia. Przedłużenie terminu nie może przekroczyć dziewięciu miesięcy. Organ celny i zainteresowana osoba zostają odpowiednio powiadomione o datach rozpoczęcia i zakończenia dochodzenia.

W przypadku gdy Komisja poinformowała zainteresowaną osobę o swoich zastrzeżeniach zgodnie z art. 872a, termin dziewięciu miesięcy zostaje przedłużony o jeden miesiąc.

Artykuł 908

1. Dane Państwo Członkowskie zostaje jak najszybciej powiadomione o decyzji określonej w art. 907, w każdym przypadku w terminie jednego miesiąca od upływu terminu określonego w tym artykule.

Komisja powiadamia Państwa Członkowskie o podjętych decyzjach w celu pomocy organom celnym w podejmowaniu decyzji w sprawie przypadków, w których występują kwestie porównywalne pod względem faktycznym i prawnym.

2. Organ podejmujący decyzję decyduje o uwzględnieniu lub oddaleniu przedłożonego mu wniosku na podstawie decyzji Komisji przekazanej zgodnie z ust. 1.

3. Jeżeli decyzja określona w art. 907 stanowi, że rozpatrywane okoliczności uzasadniają dokonanie zwrotu lub umorzenia, Komisja może określić warunki, na których Państwa Członkowskie mogą dokonać zwrotu lub umorzenia należności w przypadkach, w których występują kwestie porównywalne pod względem faktycznym i prawnym.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 stosuje się od 1 sierpnia 2003 r. w odniesieniu do wszystkich przypadków, które przed tą datą nie zostały przekazane Komisji w celu podjęcia decyzji.

W imieniu Komisji
Frederik BOLKESTEIN
Członek Komisji